

Передплата

«РУСЛАН» лижосить:

в Австрії:

чл. рік . . . 20 кор.
в рік року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а місяці . . . 1-70 пер.

За границею:

рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на рік року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвигоке число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш мплости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Реданція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дамбровского (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовского в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє.—
Рекламації неопечатаніє
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Сторонництва в новій раді державній.

(X) Ще виборча реформа не стала законом, а вже тепер починає ся живий рух виборчий, з котрого можна собі уявити приблизно склад будучої ради державної і угрупованє парламентарних сторонництв. Передовсім се річ певна, що з державної ради, хоч вибраної на основі загального голосованя, не уступить зо-нісїм національне питанє, а навпаки може ще з більшою силою буде домагати ся справедливої полагоди. Вже тепер можна помічати, як в трьох нині головних сторонництвах теперішньої посольської палати проявляє ся змаганє, що-би disiecta membra зєдинити в поважні числом сторонництва.

Найперш проявило ся се у Німців, котрі бачать себе загроженими новою виборчою реформою. Їх верховладним становищем захитала вже пята курия, а тепер ще більше ненімецькі народности дійдуть до числової переваги в посольській палаті. Тимто Німці змагають до того, що-би усунути всяку межиусобну боротьбу а зєдинити дрібні сторонництва у велику числово репрезентацию національну і тим способом здобути собі вплив на рішенє важних законодатних справ.

За прикладом Німців пішли сею дорогою також Чехи, розбиті на старо-і молодочехів, аграрників, католицких народовців, реалістів, національних соціялів і т. д., що-би перевести т. зв. кон-

центрацію сих сторонництв і виступити в палаті яко могутна репрезентация.

В тім самім напрямі пішли також Поляки, а недавно краківське сторонництво, подольські християнські соціяли, т. зв. демократи і всеполяки, з виімкою людовців, демократів з табору N. Reform-и і соціялдемократів утворили Рад у народову, а піддержувані нею при недалеких виборах кандидати зєдинять ся неперечно разом в польськїм колі.

До такого зєдинення спонукує не лише потреба успішнійшої оборони своїх інтересів, але також і чисельний склад нової посольської палати. Коли при теперішнім числі 425 послів законодатна робота показала ся майже неможливою задля великого роздробленя сторонництв парламентарних, а порозумінє в різних пекучих і нераз наглих справах з дрібонькими клубами ставало майже неможливим, то при збільшенім числі послів 516 стане ся справа тим труднійшою. Наколи отже нова рада має дійсно перевести різні потрібні закони, то се буде можливе лише при зєдиненю послів у великих сторонництвах, а вже три в горі названі вказують на се, що се будуть головно національні сторонництва.

Одначе побіч сих трьох великих сторонництв остає ще багато дрібнійших, як Італійцї, південні Славяни, Русини, Волохи. Дрібні сторонництва можуть лише тим способом здобути собі якийсь вплив на рішенє законодатних і політичних справ, наколи зуміють вийти в союз з іншими сторонництвами, котрі найбільш

з ними споріднені з національного і суспільного боку. Вправді після всякої імовірности вийде таке число руских послів, що не будуть потребували за підписами на внесеня й інтерпеляції просити инші сторонництва а зможуть се вже робити самостійно. Відносини Русинів отже числово неперечно поправлять ся, бо доси на 425 було 10 (з тих двох поза клубом) а тепер на 516 в найліпшїм случаю буде 33. Одначе колиб дійсно навіть таке число вийшло до нової ради, то оно в порівнаню до загального числа 516 буде вельми незначне, що-би здобути для себе поважний політичний вплив, припустивши навіть також найкориснійшу можливість, що те число і що до якості буде поважне і що до одноцілості національно-політичної. Тимто навіть при такій найкориснійшій можливості руский клуб буде приневолений змагати до союзу з іншими спорідненими клубами, наколи схоче здобути собі значінє і неостати так відокремленим і опущеним, як се було тепер.

Польський шовінізм на поли шкільництва.

(Конець).

Опісля хвалить автор галицький (польський) сойм за се, що не дав віденьському міністерству утворити ані одної рускої гімназії без свого дозволу, а в другім пропущенім уступі «Slow-ом» гонорить ся про пробу міністерства Кербера нару-

Козацькі звичаї на Кавказі.

(Сватанє в Бекешівській станиці, баталпатинького відділу, кубанської області.)

(Дальше).

В тім часі, коли молода повертає до дому, приїжджають від єї мужа післанці за одежиною. Одежу молодой вже скорше складають денебудь в клунок, на який садить ся маленький брат або сестра молодой. Коли хтонебудь з присланих за одежею стане підходити до клунка, що-би забрати одежу, то сидячий на нїм дїтвак не допускає їх до себе і жадає викупу. Тому, що звичайно оборонець клунка буває малий, то приїздні за одежиною дурять єго: они дають єму замість 20 копійок 1 копійку, замазану мілією. Як торг покінчить ся, приїздні забирають одежу і відвозять до дому молодого. Коли зовсім стемніє, молодий зі старшим бояри-

ном і дружною приїздить сам до молодой. Она під той час сидить з дружками за столом, при чім подружки співають пісню:

Десь був селезник,
Десь була утєня,
А тепер вони в одній криниці;
В одній криниці;
Ідять вони дрібну росицю,
Пють вони холодну водицю.

Десь був Ванїчка,
Десь була Машечка,
А тепер вони в одній сьвітлиці,
Ідять білі колачі,
А пють зелені вина.

За новою да сьвітлицюю
Стоїть верба із росицюю.
А хто сюю вербу підрубає?
А хто сюю росу позбирає?
А Ванїчка вербу підрубає,
А Машечка росу позбирає.

Коли молодий приїде у двір родичів

жінки і злізе з коня, то на сего коня садовить ся хтонебудь із свояків молодой. Сего коня мусить у него викупити дружка, а інакше не віддадуть коня владителеви, коли єму буде потрібний. Дружка платить за коня копійок 20—30, а по тім ведуть молодого в кімнату до жінки. При єго вході в кімнату, дружки співають пісню:

Як налетіло сімсот голубів
Да на наш двір.
Як наїхало сімсот бояр
Да на наш двір:
«Угадай, Машечка, свого князя,
Де він твій?»
— «Що в сірому да на білому,
То не мій;
Що в голубому да на вороному,
Ото — мій!»

Молода підчас того сидить на поку-
тю, а біля неї сїдає менший брат або

шення сего привілею галицького сойму вставленем до бюджету суми на утворення рускої гімназії в Станиславові, а даліше дословно так: »Wówczas sejm krajowy z rzadką stanowczością odrzucił postulat utworzenia owego gimnazjum...dlatego, że postanowił raz na zawsze okazać rządowi centralnemu, iż na lekceważenie swych praw, na narzucanie sobie z góry woli w materji, oddanej ustawowo jemu jedynie do decyzyi, nie pozwoli.«

Отсе менше більше зміст початкової статті падолистового »Музеум«. Коли б така стаття появилася в революційному журналі, обчислені на грошеву експлуатацію некультурних інстинктів широких, мало просвічених мас — то се можна би ще як так зрозуміти і вяснити моральним станом редактора і читачів його журналу. Але коли щось подібного пише орган »Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych«, а ці учителі повинні хіба бути цвітом суспільности, як мають її учити та провадити на шляху культури, то се вже годі вяснити чим іншим як моральним занепадом польської суспільности. Нинішня педагогія на цілій земній кулі признала першим успіхом успішної праці школи науку в рідній мові дітей. Про се й знають Поляки, бо вони самі борються з тяжкою о се природне право в Росії та Німеччині. Та ба! Для панів із »Музеум« існують закони розумної педагогії тільки для Поляків і всіх інших народів, що не мали ніколи щастя належати колись до царства польської корони. Для нещасливих з тої причини Русинів основи педагогії не існують, а польська суспільність та її учителі вищих шкіл обурюють ся отворенням кількох руских чи там утравістичних клас при гімназії.

А обурюють ся вони ніби тому, що се стало ся без відома сойму, а таке поступоване є порушенням кравового закону з 22. червня 1867. р. »Музеум« не хоче в сій справі нічого більше, як тільки точного виконання закону. А своє лицемірство посуває редакція до того степеня, що наводить закони фальшиво, бо опирає ся на законі, який у дійсности стратив значіння в тім виді, як його наводять редакція. Бо от § 19. осно-

вного державного закону дня 21 грудня 1867. каже виразно, що нікого не вільно силувати до науки в чужій мові, а кождий народ має право вчити ся в своїй мові. Між кравним законом а державним, виданим під року пізнійше, заходить очевидна суперечність; а що кравський закон мусить уступити в такому разі перед державним — отже кравський закон із 22. червня 1867 не має в дійсности правного значіння. Автор згаданої статті промовчує се свідомо. І в нас, у Галичині є »obejście ustawy«, бо опираючи ся на неважний закон, робить ся Русинам всякого року непотрібні труднощі при творенні руских гімназійальних клас.

І чим же є в виду сего згадана стаття »Музеум« оперта свідомо на неправді? Се нічого іншого, як тільки свідоме підбурюванне рускої суспільности проти польської — тим більше гідне нап'ятованя, що вийшло від такого поважного »Towarzystwa szkół wyższych«. Що більше, ця стаття знаменна, бо вона відслонює нам тайни польської політики зглядом Русинів. Крайнім систематичним нехтованем основних державних законів, коли в них хоч тінь користи для Русинів, хоче дійти польська суспільність до закріпощення всього, що руске.

Се треба затамувати собі на будуче — вони раз таки переговорили ся!...

М. Г.

Кравський бюджет на рік 1907.

Кравський виділ вже приготував прелімінар кравового бюджету на р. 1907. Новий бюджет ріжнить ся формою від попереднього, бо кравський виділ, примінюючись до бажань, висказаних під час тогорічної бюджетової дискусії в соймі, змінив дотеперішню систему бюджетовання netto на бюджетоване brutto і влучив до кравового бюджету до тепер окремо бюджетовані фонди, дотовані з кравового скарбу. В сей спосіб кравський бюджет став яснійший і перегляднійший, а представляє ся, як слідує:

Видатки Доходи
(в коронах)

1. Репрезентация		
краю	156.672	200
2. Заряд	1.619.477	179.320
3. Справи здоров'я	5.610.757	2.176.400
4. Добродійність	88.504	—
5. Прось. і штука	16.177.429	3.859.039
6. Памятники історичні	309.872	100.450
7. Безпеченство		
публичне і копії		
квартирні	995.450	425.959
8. Комунації	3.767.886	603.942
9. Будови водні і меліорации	4.836.339	3.177.553
10. Рільництво	2.140.481	675.679
11. Гірництво	34.860	9.000
12. Промисл і ручоділа	1.145.032	407.812
13. Довги краві	3.082.204	29.294
14. Пенсії емеритальні, дари з ласки	258.737	32.000
15. Оплати консумційні	13.500	7.290.000
15. Ріжні	400.950	1.716.559
17. Додатки до податків	—	16.294.069
Разом	40.584.249	36.977.284

Як бачимо з сего установа, бюджет кінчить ся недобором в кюоті 3.606.965 К. Понеже кравський виділ не хоче пропонувати підвищення податків, тому представляє сойму внесене, на покриття недобору затугнути коротко-термінову позику, зворотну найпізнійше в січні 1911 року зі сподіваного доходу з нових шинкарських оплат і висшого податку від пива.

Зріст видатків в порівнянню з р. 1906 виносить 2.228.195 К.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— Календар. В п'ятницю: руско-кат. Анастасії; римо-кат. Тита. — В суботу: руско-кат. 10 муч. в Криті; римо-кат. Емілії.

сестра, а в руки бере довгий дручок, обв'язаний на кінці куделею. Коли молодий увійде в кімнату, дружка просить зробити місце біля молодої для її мужа. Сидячий біля неї дівчак не уступає місця без викупу. Дружки в сю пору співають ось які пісні:

Братіку, не лякай ся!
Братіку, постарай ся!
Не продавай сестру
За три червоного,
Проси золотого
Князя молодого!

Тоді дружка підходить до стола і починає торгувати ся. Брат молодий просить 50 коп., а дружка дає тільки 5 копійок. Тоді брат, розсердившись, швидко запалює до свічки куделю на дручку і хоче попечи дружка. Дружка відступає від стола і зачинає просити, щоб брат уступив, бо на заплату такого великого викупу не достат гроша. Дружки тимчасом співають пісню:

Не стій, зятю, за плечами,
Не лупай очами;
Кидай на тарілку,
Викупай свою жінку.

Коли скінчить ся торг і гроші заплатять, тоді дівчак виходить заа стола. Дружки тимчасом співають слідує:

Братік-татарин
Продав сестру за дари;
Узяв за сестру стрілочку,
За її русу косочку.

Здвигнули ся стіни,
Як бояри сіли,
Ще дужче здвигнуть ся,
Як вина напють ся.

Дівчак, виходячи заа стола, бере молодих заа руки і обводить їх тричі довкола стола. По третім разі новобранці сідають на покуття, а дружки співають слідує:

У садочку соловейко защебетав,
А Ванічка Машечку поцілував.

При словах пісні: »А Ванічка Машечку поцілував« молоді справді цілують ся, а дружки співають:

Виплила утиня
З під липи коріня,
Питає в селезня:
»Чи люта зима?«
— »Хоч люта — не люта,
А буде як літо!«

Молода Машечка
Пита Ванічку:
»Чи люта свекруха?«
— »Хоч люта — не люта,
А буде як рідна.«

(Дальше буде).

— **Відлучене Холмської Руси.** Про «четвертий поділ Польщі» доносить «Nowa Reforma» в телеграмі з Петербурга, після якої «Біржевія Ведомості» пишуть, що комісія, скликана правительством в справі відлучення частин губерній люблинської і сідлецької (Холмщини) від Королівства польського закінчила свої праці ухваленням внеску, щоби Холмщину віділити від Королівства польського і прилучити її до волинської губернії. — Нині доносять телеграми з Петербурга, що вже запало остаточне рішення відділення частин губерній люблинської і сідлецької заселених Русинами і утворення з них нової губернії холмської. — Се вже давно треба було вчинити а не ждати, доки холмські Русини до решти спольщать ся. Русини замешкують східну частку губ люблинської по ріку Вепер (доплив Сяну) по міста Янів, Замость, Красностав. й більшу частку губернії сідлецької. Доси йшла там сильна польонізація.

— **Товариство тверезости.** Між львівськими Русинами мобілізують ся від кількох тижнів кадри до заложення краевого товариства тверезости. Яке буде назвище того товариства, ще не знати, бо оно рішить ся за зборах, які відбудуть ся небавом в цілі одобрення і підписання статутів. Рефлектуючі на вступленя в члени того товариства тверезости можуть зголошувати свої адреси в тов-і «Прогресива». Доси, як знаємо з приватних інформацій, число зголошених в комітеті оснотавелів, є зовсім невелике. Чижиби то мало свідчити про нетверезість між львівськими Русинами, чи про байдужність до організації під кличем: геть з алкоголічними напінками! У інших народів вже давно є такі центральні товариства тверезости з тисячами відділів по провінції, а ширена ними пропаганда принесла благодатні наслідки. У нас є вправді також сотки а може тисячі брацтв тверезости по селах і місточках, але задля браку тіснійшої між ними організації не розвивають ся так, як годило би ся. Львівське товариство тверезости мало би обняти провід над цілим рухом за поборюванем пиянства, і споріднених з ним налогів, як куреня і ин. Велику в тім змаганю поміч буде могло мати се товариство в руських жінчинах. Жінки у інших народів відіграли в пропаганді тверезости визначну роль. Русинки є неменше резолютні і свідомі своєї задачі. Наведемо кілька примірів на доказ діяльності жінок в тім напрямі у інших краях: В 1837. році жєнщини в американськїм місті Бостоні, запалали великою охотою борби з пиянством. Вийшли отже на вулицю і снували ся довгими процесіями зі співами з церков перед коршми. Були поміж ними пані з найвищої аристокрації. Часом сідали они перед домами шинків так, що гості не сміли з сорому вступити там. Той «хрестоносний» похід жєнщин довів до сего, що в 250 містах і селах продаж алкоголічних напінків цілковито зникла. Славною є також в Америці пані Лесвіт, котра в протягу 24 літ обіхала майже усі краї світа, заохочуючи людей до цілковитого занехання пиянства. Пані Марія Гунт заняла ся наукуванем дітей о шкідливости напінків, за єї старанем учать нині у всіх американських школах о шкідливости пиянства. Постарала ся она також, що в різних краях поосновувались «товаришеня для дітей» не уживаючих упоюючих напоїв. В Англії таке товаришенє числить пів мільона дітей. В Фінляндії нема по селах цілком корчем, а заслуга се знов пані Аліції Геленіус. Будучи убогою учителькою, посвятила ся вона ширеню повздержливости від палених напінків між молодіжю. Їздила по цілім краю, поучала молодіж о шкідливости алкоголічних напінків, видавала в сій справі часопис для дітей і доказала своєю працею сего, що нині в Фінляндії цілком нема шинків.

— **Афіш «Народної Гостинниці».** Тов-о «Нар.

Гостинниця» розписує конкурс на артистичний афіш, в яким має бути зображений вид цілого дому в обрамованю в народнім стилю. Крім загального виду пожадані є деякі замінніші подробиці з готелевих або реставраційних саль «Нар. Гостинниця». Праці заосмотрені знаком автора належить внести найдальше до дня 20. січня 1907 до 12. год. в полудне в канцелярії товариства (Львів, ул. Костюшка ч. 1), а в долученій замкненій конверті подати свою точну адресу. Величина образца має бути около 50×80 см. За три найліпші праці призначено нагороди в висоті 75 К, 50 К і 30 К. Нагороджені праці остають власностию тов-а. Ненагороджені праці будуть могли відібрати собі автори по оголошеню висліді конкурсу.

— **Жертволюбність Чехів.** Праскі часописи доносять, що жіночий кружок «Ческої матиці шкільної» зібрав на Новий рік в Празі 28.000 К, а жін. кружок «Ч. м. ш.» в Пильні 24.000 К на цілі того товариства. Побачимо, яке новорічне зложуть Русини на Руське Товариство педагогічне. За те певно не найдець інтелігентного Русина, який би з нагоди свята не викинув кількадесят корон не удержане чужих горалень, броварів, виниць, накладців різних ілюстрованих карток без вартости, і різних дурничок, без яких можна би зовсім обійти ся. Неоден задовжеть ся при тім, але уратує «добру славу» свого дому.

— **Посольські кандидатури.** Політична організація на перемиський округ ухвалила онді поставити кандидатуру на той округ при виборах до державної ради директора Гр. Цеглинського, а на віцепосла кандидатуру п. Зах. Скварка, адв. кандидата з Мостиск. — Вісепольський Гюс р. в Тернополи дорікає польским людювцям з Козови, котрі видвинули кандидатуру людювця Бобровського з Козови, не питаючись о порад-и Rady narodowej.

— **Іменованя.** Президія крайової дирекції скарбу іменовала комісарів сторожи скарбової І. класи: Корн. Вікарського, Ник. Дуду, Марк. Новосільського, Генриха Постемпського, Стан. Коссовського, Раф. Скульського, Леоп. Бельського, Зен. Садльницького і Брон. Коцяня на старшими комісарами сторожи скарбової II. класи: Ів. Форостину, Стан. Бору, Март. Гуттовського, Ів. Станиславського, Бол. Леховського, Евст. Реваковича, Петра Шинталера, Ант. Шиттлера, Володсл. Гучинського, Стан. Развського і Авг. Юревича комісарами сторожи скарбової І. класи в Х кл. раги.

— **Краса дирекция скарбу** оповістила, що до кінця січня мають бути предложені податковим властям викази службових поборів до ужитку при вимірі податку особисто доходу і фасві до рентового податку та особисто-доходоного на 1907 рік.

— **Розбишачтво у Львові.** Арештований за напад на возного банкового Новаковский перестав вже удавати божевільного і буде нині знову переслухуваний при свідках разом зі своїм товаришем і спільником Шварцером. Оба товариші допускали ся вже від давна всіляких надужитів. Одного разу довідали ся они, що якомусь панкові грозить карний процес; они пішли до него і представили ся як агенти поліційні та вимантили від него 160 К, прирікаючи залагодити тихцем справу. Здає ся також, що Новаковский займає ся фальшованем свідощів на більшій розмірі і що за одно свідощтво брав 500 К, лиш Шварцером, яко своему товаришеви сфабрикував за 400 К. Шварцер і Новаковский знали ся зі школи; перший з них скінчав 3, а другий 5 клас реальних. Новаковский встидав ся того, що єго батько візником трамваєвим і представляв ся яко син священника. Додати ще потреба, що свідки нападу в понеділок побили Новаковского досить сильно.

— **Ревізії і арештованя в Києві.** Оноді було в Києві багато ревізій та арештовань. Між іншими були ревізії в Троїцькїм народнім домі в бюрі професіональних спілок. Ревідовано тільки присутних членів спілок (під той час було зібране делегатів булошників). За те арештовано публіку, яка була в читальні дому. Була ревізія також в книгарні «Работник-а», і у видавця того видавництва Ф. Липмана. Сконфісковано кілька брошур та рукописи. Другого дня арештовано ціле зібране в гімназії Биковської (на Львівській улиці). Поліція зявилась в гімназії на полудни і тут застала зібране молодіжю, що сиділа за столом, в числі 40. Вони почали рвати деякі папери, але поліція перешкодила їм. Ревізія в гімназії протягнула ся кілька годин. Серед арештованих є кілька дівчат і сама Биковська. В мешканях арештованих, яких адреси поліція знала, зроблено ревізію в ночі.

— **Крадіж на пошті.** Минулої неділі украдено з пошти в Наварії коло Львова скринку з 1.800 К, марками за 200 К і цінними річами на 300 К тамошного почтмайстра п. Лефлера. Злодії винесли скринку через вікно, і доси не повело ся їх викрати. Дирекция почт рішила, що вину за крадіж поносить в тім випадку п. Лефлер, бо з огляду на вільний час від урядованя виїхав був тоді до Львова, а поштової каси не передав нікому в опіку.

— **Кошти жіночих студій на медицині.** Др. мед. Іванна Шпрінгер обчисляє в часописи Frauen-Rundschau кошти студій жєнщини на медичнім відділі в Ціріху. Сї дати будуть інтересні і для тих наших батьків, котрих донечки ходять до гімназій. А гімназисток маємо вже вині немало Студіюване медицини в Ціріху коштує трохи більше як у Львові або в Кракові. Місячне удержанє (харч і квартира) в Ціріху коштує 90 до 100 франків. Видатки на оплату чесного і прибори шкільні коштують в двох перших півроках 200 фр. В дальших двох семестрах наукові видатки доходять до 430 фр., а при студіюваню побічних предметів, як геології, антропометрії і ин. коштує більше 40 фр. річно. В дальших роках, коли приходять практичні і теоретичні студії в клініках, виносять шкільні видатки поперх 1000 франків річно, крім книжок, що коштують 300 до 600 франків що року. Оплата за ригорози, печатанє наукової праці, належність за дипломом лікаря вимагають видатку кругло 1000 франків. До тих видатків на студії і на харч та помешканє в часі 5-літних студій треба ще дочислити видатки на одіж, розривки, як прогульки, концерти, театр. Потім слїдує пробний безплатний рік лікарської практики, дальше урядженє власної лікарні (5 до 6 тис. фр.) і инші видатки, получені з лікарською практикою. Всі кошти студій жєнщини на медицині аж до отвореня власної лікарні обчислює п-на др. Шпрінгер на 23 тисяч франків.

— **Незвичайна подія.** Лондонський Daily Telegraph доносить о слїдуючій незвичайній події. Один служачий в бруксєльскім парламенті купив недавно на тандиті старий, знищений образ за 15 франків. Тепер показало ся, що то оригінальний образ Рембрандта дуже великої вартости. За той образ дають тому служачому 800.000 франків.

— **Репертуар міського театру у Львові.**

В четвер: «Солодка дівчина».

В п'ятницю: «Ми» Креховецького.

Други Соколи і Сокилки! Памятайте, що львівський «Сокол» збирає жертви на будову свого дому.

Посмертні оповістки.

— **Марія зі Шмігельських Курпякова,** жінка пароха з Тлустого о. Теодозія Курпяка, по

Від 37 літ єствуючий
ГОДИНИКАРСКО-ЮВІЛЕРСКИЙ МАГАЗИН

ЮЛІЯНА ДОМБРОВСКОГО
у Львові, ул. Гетманська ч. 4.

поруває брилянти, перли, золоті і срібні вироби, заручинні перстінці, шлюбні обручки, будильники, всякі годинники в великій виборі з першорядних світових фабрик по найнижших цінах.

довшій недугі упокоїла ся вчора у Львові в 31. році життя. Похорони відбудуть ся завтра 4. с. м. з дому при ул. Пільній ч. 14. на кладовище Янівське. Покійниця відзначала ся високими прикметами душі і звісна була як енергічна, патріотична і товариска жінщина навіть в ширших кружках. В. і. п.

Телеграми

з дня 3. січня 1907.

Берно моравске. Орган пос. Странского Lidove Noviny доносить, що знова піднесено проєкт о заключенне чесько-німецької угоди в Чехах на взорець угоди на Моравії. Ту угоду мали заініціювати безпосередно на желане цїсаря, а переговори мають бути так переведжені, аби цїсар, прибувши до Праги, міг своїм посередництвом ту угоду закінчити.

Берно. Кандидатом на намісника Моравії має бути радник двора бар. Макс. Куденгове.

Берлин. З Москви доносять: Генеральний губернатор заборонив друкарням печатати всякі відозви, оповістки, карти голосованя і карти "кадетів" під загрозою відібраня концесії.

Софія. Зелізничний персонал в Болгарії оголосив загальний страйк. Спонукала его до страйку, ухвала собранем закона проти страйків і нерівне розложене платні між зел. персоналом. Правительством зарядило строгі міри для обезпеченя публичного спокою і поручило піонірам удержувати рух зелізничних поїздів.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Листи Данила Тянякевича до Ол. Барвіньського.
Закомарь, четвер — 17. Грудня 1868.

Дорогий Братіку!

Посилаю Тобі ту бідолашню Олену. — Ії така доля, щоб вона нічимъ изшимъ не була якъ такою кругіською бідотою!

Ви собі Братіку міркуйте якъ хочете за мене — ніякъ Вамъ инакше и міркувати — не знаючи моего життя!

А я собі бідуючи тяжко, таки живу надію годую — таки я здамся колись Україні!

Та завше ради Бога святого — обдаруйте мене то такою то иншою звісткою — Отъ якъ.

Цілую Васъ

таки еднако ширій
еднако рідний

Данило.

Почта до мене: піпъ изъ Закомара
Закомарь р. г. Złoczów.

Станіславчикъ — субота 1. Сервня 1868.

Дорогий мій братіку!

Ні минутки не одволікаю мою відповідь на Твоє письмо. Ні серджу ся ні дорікаю за дорікливе слово — и кажу щире спасибі! Це мене тішить, що не въ жарті Тобі йде ціла робота наша українська — Ти виглядаєш и хочеш руху и життя письменського — спасибі Тобі!

А одказати Тобі мушу свою рацію! — У ту саму годину, коли одбіраю твій листъ, хочу забратись до писання листівъ на цілий нашъ галицький світ! Не Тобі єдиному братіку, жаль за те неробство, — воно догрізає мене до живого до живого допикає — Я хочу праці, домагаю ся ії від себе самого. А з кажу Тобі: що щось мені у середині ії нехтує, нівечить. Що-жъ воно таке? ой що таке? — Слухай: я не той ставъ, що першъ: оглядаю ся по за собою — и бачу, що я робивъ — правно, що це натуральний тікъ річи — що я писав дурниці — тяжкі дурниці! — Жаль мені — але встидъ мені ще більше такої мизерної писанини! Я хочу праці та вже не такої — а праці твердої слова кращого — розуму розумнішого! Гляну на цілу роботу — якъ вона вже єсть у мене рочокъ семий — що ти вдіявъ, ти горюгливий Данило?

Нічого. Кого просвітивъ! Який вогонь

розвивъ? Усе виходить ніщо и нічого! На чому важитця ціла річ? На нічмі? Єсть надія, що ми у Галичині при такій роботі доведемо хоч трошки святу річъ України — до дальшого краю? Не ма надії!

Треба споважитись, треба стати иншимъ собі и цілій роботі?

Треба робити не все!

На ново треба учитись — на ново треба починати відъ альфи.

Кажемо, що ми носимо надію краю. І чому?! — Ні праці ні мислі! — Братіку! плачу гіркими слезами за матір Україну — а плачу більшъ за нашу мизерію!

Хто відгадавъ глибоке серце України у насъ? Хто знає нашу думу лицирську, нашу поезію!

Ніхто? Ми якъ разъ повторимо усі до єдного за батькомъ безсмертнимъ, за тим лицаремъ — невміраюю у народній пісні наше спасення — се наша предківська, поетична біблія? А хто у Галичині возьметця ії читати? и що небудь вичитає? Не уже що нового? А хоч таке, що ми словами твердимо, що це скарбоння слова?

Чи справді можемо вказати, що ми таки виховаємо молодіжъ, що піде дальше одъ насъ самихъ? Ні ми сами ії дорогу заступили? Глянь в исторію и я Тобі изъ нею прокажу лижку сестеняка, що безъ школи лічєго у світі тривалою не учинилося! И намъ треба сіі, ми потребуємо школи! Учитись и просвітитись самі — и другимъ стежку витичити, щобъ глибоше одъ насъ просвічувались. Не думай козаче! мо моя буйна голова підхилилась підъ яку біду, и повикла! Ні єдиний — я тяжку пробу на собі одбувавъ и не міркую, щобъ зі мною ії хто тепер переходивъ? Самъ борю ся — не маю ідею, на инше, се у мене не змінна правда — се у мене не одняте добро.

Констисторії ніякий обіцянкъ не робивъ — а тероризмъ ніякий не погне мене!

Правда, дуже тяжке мое життя — підъ усілякимъ зглядомъ — Найпершъ бідую на своїй вікарівці — потому для мене німий світъ, бо душі не має для мене, щобъ зі мною дивитись не світъ, зі мною виглядає єдної долі народній. — Не знаю, чи хто такъ незлюбивъ сей інтелігентний світъ Галицький якъ я. Се біднота — Господи, що за біднота!

А ми? И ми не кращі. На думкахъ багатші — гордуємо и ми на діломъ ледачі — вони хочъ у політиці гнилий виробляються — а ми у чому? у нічому?

Перебери проводирівъ нашихъ одъ мене ажъ до Партицького — мизероти. Партицький одинъ взиісся єдною енергією.

Братіку! якъ тебе люблю якъ люблю Україну — такъ треба одродитись — одродитись до ґрунту!

Праця — радикальна праця! Відъ голови до нігъ!

Отъ чого хочу — отъ чого забарився, чого я зупиняю ся. — Се боротьба бачишъ се пасгнъ ся¹⁾ се метаморфоза на ліпше, що ії переходити хочу и мушу.

(Дальше буде).

¹⁾ не можна відчитати. Ред. Рус.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — р. ул. Сикетускої і Косцюшка у Львові).

Прїїхали дня 2. січня: о. Кость Курилас з Ліска, Стан. Меля з Золочева, др. Йосиф і др. Северин Кімельман з Залуча, о. Евген Свистун з Болшівця, о. Володимир Громницький з Тернополя, о. Александер Миронович з Березовиці вел. Ник. Городиский з Станіславова, о. В. Владичин з Помоняти, о. Юл. Борачок з Містків і о. Щасний Растваецкий з Пархача.

— Скарбник львівського „Сокола“ має на продаж білети до фризера по низьких цінах Провізія з білетів призначена на дохід „Сокола“.

СОКОЛ

Жумки і паперці

можна набувати в „Сокільськїм Базарі“ у Львові і у всіх торгівлях вкраю.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перешованя папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того виповаджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістав в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем. де безпечно і дискретно перешовувати може свої май-еві зоб. важи. документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдодатливіш зарадження. Прїписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Антін Хойнацкый

книгар, Львів, Арсенальска ч. 6

(побіч костела оо. Домініканів)

приймає всякі замовлення на книжки, ноти, образи, часописи і анонси і висилає такіж можливо скоро будь то за послїплатою, будь то за попереднім надісланем належитости.

Знаменитий мід десеровий кура-пийний (власна пасіка) твердий 5 клгр. 6 кор. „рарітас медоборів“ густо плинна патока 6 кор. 60 сот. franco. Від руских замовлень даю 20 сот. на будову театру. Коріневич ем. учит. Іванчани лочта в місци. (4—20)

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. січня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлєне. В неділі і свята 2 представлєня о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представлєне. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Рухові вправи в львівскім Соколі.

Члени: Понеділок, середа, пятниця від 7—8. Члениці: Второк, четвер, субота від 4—5. Хлопчики: Понеділок, середа, пятниця від 5—6.

Місячна оплата одна корона.

Приходіть і вправляйте!

„Торбан“

музична бібліотєка

видає

Українська Накладня

Льв, Вроновска 8.

Катальог даром і оплатно.